

عنوان مقاله:

تاثیر کفش ناپایدار بر پارامترهای کینتیکی مرتبط با اندام تحتانی هنگام راه رفتن در دانشجویان سالم پسر

محل انتشار:

مجله ارگونومی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیاوش اعتمادی نژاد - دانشیار، گروه بهداشت حرفه ای و ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

سعود احمدی گنجه - دانشجوی کارشناسی ارشد ارگونومی، گروه بهداشت حرفه ای و ارگونومی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

جمشید یزدانی چراتی - دانشیار، گروه آمار زیستی، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

سیداسماعیل حسینی نژاد - استادیار، گروه بیومکانیک ورزشی، دانشکده تربی تبدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: امروزه کفش های متعددی برای کاهش پیامدهای پارامترهای آسیبی و ارتقای پارامترهای عملکردی برای راه رفتن ساخته شده است؛ بنابراین مطالعه حاضر با هدف ارزیابی تاثیر کفش ناپایدار بر پارامترهای کینتیکی مرتبط با اندام تحتانی هنگام راه رفتن در دانشجویان سالم پسر با کفش هایی با شکل هندسی متفاوت انجام شد. روش کار: 20 دانشجوی سالم مرد با قد 178 ± 92 / 96 سانتی متر، سن 27 ± 3 سال، جرم 68 ± 15 / 99 کیلوگرم و شماره پای 42 (EU) انتخاب شدند. پارامترهای کینتیکی مرتبط با اندام تحتانی در چهار وضعیت کفش ناپایدار تولید داخل کشور، کفش ناپایدار مشابه خارجی، کفش کنترل (Regular) و پای برهنه روی صفحه نیروسنج در حین راه رفتن ارزیابی شدند. به منظور بررسی تفاوت های معنادار آماری متغیرهای وابسته میان چهار وضعیت پوشش پا، از روش مدل های خطی تعمیم یافته و تحلیل واریانس با داده های تکراری یا فریدمن در صورت نرمال نبودن داده ها در سطح آلفای 5 درصد با استفاده از نسخه 23 نرم افزار SPSS استفاده شد. یافتهها: پارامترهای کینتیکی اندام تحتانی در چهار حالت پوشش پا بررسی شد که در میزان اوج نیروی ترمزی و اوج نیروی عمودی فعال تغییراتی مشاهده نشد ($P = 0.05$). نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده ناکارآمدی کفش ناپایدار تولید داخل در کاهش آسیب و افزایش راحتی در اندام های تحتانی افراد است.

کلمات کلیدی:

راه رفتن، بیومکانیک پا، کفش ناپایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/991971>

